

Partimotion

Motion till riksdagen 2015/16:3241

av Anna Kinberg Batra m.fl. (M)

En förnyad integrations- och migrationspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör kräva att alla EU:s länder deltar i och utökar sitt deltagande i FN:s kvotflyktingsystem, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ekonomiska incitament och sanktioner bör användas för att förmå länder att öka sitt ansvarstagande i EU och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att för att upprätthålla legitimiteten i asylsystemet måste de som söker skydd i Sverige och får avslag och lagakraftvunna beslut lämna landet, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylansökningar från säkra länder ska hanteras i särskild ordning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att preskriptionstiden för lagakraftvunna avvisningsbeslut och för Dublinärenden bör ses över och tillkännager detta för regeringen
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta regler för svenska pass och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bruket av biometriska kontroller vid Schengenområdet yttre gränser bör öka och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av obligatorisk kontroll av fingeravtryck för resenärer till Schengenområdet från tredjeland, och på sikt även för dem som reser från Schengenområdet till tredjeland, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för flyktingsmuggling och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillfälliga och permanenta uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett utökat försörjningskrav vid anhöriginvandring, med undantag för flyktingar som vill återförenas med sina redan existerande familjer, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska ges rätt att driva boenden i egen regi och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av förändringar i regelverket för upphandlingar av flyktningförläggningar och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att snabbtreda huruvida takpriset i Migrationsverkets upphandlingar bör sänkas och/eller avtalstiden förlängas och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stödboenden för ensamkommande barn och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åldersbedömning av ensamkommande barn och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om språkundervisning och kompetenskartläggning för vuxna under asylprövningstiden och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om intensivkurser i svenska tillsammans med förberedande utbildning för barn i asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om höjd schablonersättning till kommunerna för asylsökande barns skolgång och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att korta handläggningstiderna för arbetstillstånd och utöka möjligheterna att ansöka digitalt och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kommunerna ska vara bundna av de avtal om mottagande som de träffat med Migrationsverket och tillkännager detta för regeringen.

22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra de prestationsbaserade medlen för att underlätta för de kommuner som tar emot mest, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att full etableringsersättning bör villkoras mot att man under etableringstiden blir kvar i den kommun man anvisats eller valt, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en samarbetslinje i mottagandet mellan kommun, region och stat och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att staten ska utöka sitt ansvar för mottagandet genom att etableringsuppdraget förlängs till tre år, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ansvaret för bosättning av nyanlända bör övergå till länsstyrelserna och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av ändrade byggregler för att förbättra integrationen och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om samhällsinformation till nyanlända och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att sfi-undervisningen ska kunna ges på distans och webbaserat och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Skolinspektionen ska granska och tillse att sfi-undervisningen uppfyller kraven och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska ha ett ökat jobbfokus i placeringen av asylsökande för att tillgodose särskilda yrkesgruppers behov i svenskundervisningen och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Universitets- och högskolerådet ska ta över valideringen av utländsk utbildning inom hälso- och sjukvårdsområdet och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över införandet av en utbildningsplikt och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att rätten att läsa på komvux bör utvidgas till alla som är behöriga och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett utbyggt yrkesvux och tillkännager detta för regeringen.

36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ett första-jobbet-avdrag bör införas för att öka drivkrafterna till arbete och motverka det nya utanförskapet och tillkännager detta för regeringen.
37. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utökad jobbstimulans och ökade aktivitetskrav i försörjningsstödet och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utökad jobbstimulans i etableringsersättningen och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om yrkesintroduktionsanställningar för nyanlända och långtidsarbetslösa och tillkännager detta för regeringen.
40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka stödet för handledning i yrkesintroduktionsanställningarna och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om första-jobbet-anställningen som en ny anställningsform i LAS för att underlätta inträdet på arbetsmarknaden för unga och nyanlända och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om matchningsanställningar och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förlänga provanställningen från sex till tolv månader för att sänka trösklarna in på arbetsmarknaden för unga och nyanlända och tillkännager detta för regeringen.
44. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förstärka Almis rådgivning till företagare med utländsk bakgrund och tillkännager detta för regeringen.
45. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om civilsamhällets betydelse för en bättre integration och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att barn i familjer med regelbunden socialtjänstkontakt särskilt bör uppmärksammas för sina skolresultat och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om karriärtjänster för lärare i skolor i utanförskapsområden och tillkännager detta för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en skyldighet för huvudmännen att erbjuda sommarskola för elever som riskerar att inte nå gymnasiebehörighet, och riksdagen tillkännager detta för regeringen.

Sammanfattning

I en orolig omvärld söker sig många människor till Sverige. Krig och konflikter i bland annat Syrien och Irak innebär de kraftigaste globala flyktingströmmarna sedan andra världskriget. Det innebär ett högt migrationstryck på bland annat vårt land som i sin tur medför många möjligheter, men samtidigt tydliga utmaningar.

Mångfald stärker Sverige och aldrig tidigare har så många utrikes födda gått till jobbet i Sverige som nu. Samtidigt ser vi ett nytt utanförskap växa fram som drabbar unga och utrikes födda särskilt hårt. Arbetslösheten bland utrikes födda är fortsatt hög och många fastnar i bidragsberoende. Det är inte bara en förlust för den enskilde utan en förlust för Sverige när samhället misslyckas att ta till vara människors potential. Det är tydligt att kvaliteten och effektiviteten i integrationsarbetet måste förbättras.

Sverige står inför nya utmaningar när fler människor än någonsin tidigare söker skydd här. Även om många utrikes födda jobbar, driver företag och är i egen försörjning så fungerar integrationen dåligt. När nu fler än tidigare väntas få uppehållstillstånd i Sverige finns en stor risk att segregation, arbetslöshet och utanförskap förvärras om inte politiken möter de nya utmaningarna. Moderaterna har därför omprövat sin migrations- och integrationspolitik. I denna motion presenterar vi våra utgångspunkter och förslag.

Hela EU måste ta ansvar

Sverige tar ett stort ansvar för världens flyktingar både genom en generös asylpolitik och genom ett stort humanitärt bistånd, framför allt genom FN:s flyktingkommisariat UNHCR. Men Sverige är ett litet land och är alltför ensamt i Europa om att känna och ta detta ansvar. Enligt UNHCR:s rapportering från 2014 var Sverige det fjärde största mottagarlandet i världen räknat i antal asylsökande. I förhållande till befolkningens mängden är Sverige det största mottagarlandet i EU.

Sedan 2013 har EU ett gemensamt asylsystem på plats. Förhandlingarna för att nå dit tog mer än 20 år och alliansregeringen var mellan 2006 och fram till ratificeringen 2013 en pådrivande kraft i detta arbete. Det ledde till att alla EU-länders asylrätt vilar på samma lagliga grund. Trots detta är asylprocesserna olika utformade i medlemsländerna. Det gemensamma asylsystemet är inte fullt ut implementerat och det kommer att ta många år innan det fungerar i enlighet med den avsikt som fanns när förhandlingarna påbörjades. Redan i dag är situationen i många länder ohållbar samtidigt som olika länders bedömningar av människors skyddsskäl skiljer sig åt. En somaliers chans till att få beviljat uppehållstillstånd för sina skyddsskäl varierar med

mellan 17 och 95 procent beroende på var i EU personen söker. Detta är vare sig rättvist mot individer eller mot länder som Sverige och Tyskland som tar rättsgrunderna på allvar och där beviljandegraden är mycket hög.

Det är av stor vikt att säkra lagliga vägar in i Europa. Systemet som det är utformat i dag gynnar illegala verksamheter och organiserad brottslighet genom en utbredd och i många fall hänsynslös flyktingsmuggling. Under den senaste tidens katastrofer på Medelhavet har ett stort antal människor omkommit. EU-ländernas ovilja att hjälpa människor i nöd bidrar till att många människor i ren desperation ger sig ut i sjöodugliga båtar över ett hav som krävt många liv. Detta är oacceptabelt och måste få ett slut.

Sverige måste kräva att samtliga medlemsstater i EU deltar i och utökar sitt deltagande i FN:s kvotflyktingsystem. EU måste ta sitt ansvar för människor i nöd. Detta system är det enda system som redan i dagsläget finns på plats och kan hjälpa många fler människor varje år, om länder visar en vilja att göra det. Detta är det mest effektiva och rättvisa systemet för att hjälpa människor i de mest utsatta situationerna genom att, i Sveriges fall, Migrationsverket tillsammans med UNHCR prövar asylrätten på plats i flyktingläger samtidigt som det hjälper UNHCR att frigöra resurser för fler människor. Men det räcker inte. Människor som söker skydd inom EU utanför FN-systemet kommer att kvarstå oavsett hur många kvotflyktingar vi kan förmå EU-länderna att förbinda sig till att ta emot. Att Sverige och Tyskland tillsammans tar en mycket stor andel av ansvarsbördan samtidigt som många andra smiter undan ansvar är orimligt. När fler människor är på flykt måste fler ta sitt ansvar.

De länder som i dag inte tar ett ansvar måste förmås att göra det. Ett tillvägagångssätt för att skapa ett jämnare mottagande är att bättre använda sig av ekonomiska incitament för att få samtliga EU:s medlemsländer att ta sitt ansvar. EU:s budget bör användas till detta på ett långt mer effektivt sätt än vad som görs i dag. De positiva ekonomiska incitamenten bör även åtföljas av ekonomiska sanktioner för de länder som inte lever upp till sitt ansvar. EU har sanktionssystem på plats i dag som drabbar länder som bryter mot fördrag eller direktiv. Det är så vi kan uppnå en långsiktigt hållbar och bättre fördelning inom EU. Det gemensamma asylsystemet i EU och de bestämmelser som regleras inom det måste följas – så att systemet även är gemensamt i praktiken.

Återvändande – en central del av ett legitimt system

Vägen till ett uppehållstillstånd i Sverige ska bygga på opartisk och rättvis prövning utifrån de lagar och regler som finns. Lagen bör tillämpas lika för alla och varje ansökningsprocess ska ha en tydlig början och ett tydligt avslut. För att upprätthålla förtroendet för och legitimiteten i asylsystemet, samt respekten för svenska lagar och myndighetsbeslut, måste de människor som söker skydd i Sverige och som får avslag och lagakraftvunna beslut lämna landet. Detta är en central del i ett långsiktigt hållbart mottagande.

En rättssäker och reglerad invandring kräver att de människor som får avslag på sin ansökan förväntas lämna landet. Det kan tyckas självklart, men så ser inte situationen ut i dag. I stället väljer många som fått avslag att trots det stanna i landet, antingen genom att gömma sig, eller på andra sätt låta bli att medverka i utvisningsprocessen. Det leder till att ett parallellt skuggsamhälle växer fram där människor utan uppehållstillstånd stannar kvar.

Det är även viktigt att samarbetet mellan Polismyndigheten, Kriminalvården och Migrationsverket intensifieras och effektiviseras i syfte att öka antalet som återvänder. Detta inkluderar överföringen av Dublinärenden som bör hanteras skyndsamt för att på sikt minska ogrundade ansökningar.

En särskild ordning för säkra länder

Under 2014 tillhörde Georgien, Kosovo, Serbien och Albanien de tio vanligaste asylländerna i Sverige. Under 5 procent av ansökningarna från dessa länder beviljas. Många andra EU-länder har sedan länge en särskild ordning för så kallade säkra länder, vilket innebär att sökande från länder där beviljandegraden är låg och söktrycket högt ska prioriteras och påskyndas. I dag handlar många fall från dessa länder om att man söker sig till Sverige på grund av dåliga förhållanden i sitt hemland, men däremot inte på grund av sådana förhållanden som beviljar skyddsskäl.

Sverige använder sig redan av ett så kallat snabbspår för sökande från dessa länder, men i tider av ett extremt högt söktryck behöver signalvärdet i att inte söka asyl i Sverige utan grunder öka. De platser och resurser som nu tas upp av människor som uppenbarligen inte beviljas uppehållstillstånd behöver också frigöras. En särskild ordning för säkra länder, för de fall där beviljandegraden konsekvent under flera års tid understigit 5 procent, bör därför införas. Dessa ansökningar måste prioriteras och en tydlig tidsgräns bör införas för handläggningen med bibehållen individuell prövning.

Se över preskriptionstiderna

Preskriptionstiderna för asylärenden är i dag relativt korta såväl i Sverige som i EU. De svenska bestämmelserna reglerar tiden från dess att man har ett lagakraftvunnet avvisningsbeslut till dess att det beslutet upphör att gälla och du åter kan ansöka om att få stanna i landet. Den tiden är i dag fyra år. Preskriptionstiden för ett Dublinbeslut – där ansökan ska prövas i ett annat EU-land – är i dag 18 månader.

Korta preskriptionstider, vad gäller lagakraftvunnet avvisningsbeslut, och i internationell jämförelse generösa rättigheter bidrar till att människor hellre väljer ett liv i skuggsamhälle än att återvända till sina hemländer. För att bromsa framväxten av det skuggsamhälle där många människor riskerar att fara illa, är det viktigt att ha korta och rättssäkra processer och en incitamentsstruktur för återvändande som inte uppmuntrar till att människor stannar kvar i landet illegalt. Den nationella preskriptionstiden vad gäller lagakraftvunnet avvisningsbeslut bör därför ses över, och på EU-nivå bör en översyn av preskriptionstiden för Dublinärenden diskuteras.

Smugglare och pass

Svenska pass är mycket åtråvärda för många människor i världen. Dels för att de ger möjligheter att få komma till Sverige där vi har trygghet i form av goda utbildningssystem och utvecklade välfärdssystem, men också på grund av att man med lätthet kan resa viseringsfritt till många länder i världen.

I slutet av februari redovisades en utredning om missbruk av svenska pass. Utredningen tillsattes av alliansregeringen och kom med ett flertal olika förslag.

Det är viktigt att säkerställa att svenska pass inte kommer på drift och kan utnyttjas. Reglerna för att få nya pass när sådana förkommit måste skärpas. Närmare 60 000 borttappade pass anmäldes 2013. Man bör – för det första – endast kunna få ett begränsat antal pass utfärdade under exempelvis en femårsperiod. Utfärdas pass utöver det begränsade antalet bör dessa pass bli provisoriska och gälla endast för en speciell resa.

När ett provisoriskt pass utfärdas ska annat giltigt pass återkallas och spärras såväl i nationella som internationella databaser. Användningen av biometriska kontroller vid Schengens yttre gränser bör öka. Det finns också ett behov av en obligatorisk kontroll av fingeravtryck för resenärer till Schengen från tredje land, såväl på sikt även för dem

som reser från Schengen till tredje land. En sänkning av giltighetstiden avseende pass för barn under sex år bör också genomföras.

Polisen bedömer att så många som 90 procent av dem som söker asyl här har kommit till Sverige med hjälp av flyktingsmugglare. Den senaste tidens tragiska katastrofer med dödlig utgång på Medelhavet visar med stor tydlighet den hänsynslöshet som präglar människosmugglingen. De straffsatser som i dag finns för människosmuggling står inte i proportion till brottets allvar. Straffen för människosmuggling bör därför skärpas.

Permanent och tillfälliga uppehållstillstånd

Att människor på flykt ska kunna söka och i de fall de bedöms ha skäl få skydd är en viktig princip som vi aldrig viker från. Alla länder inom EU har förbundit sig till samma konventioner för att skydda människor på flykt. Det är en grundläggande princip för alla stater som står upp för mänskliga rättigheter. Såväl tillfälliga som permanenta uppehållstillstånd värnar asylrätten och ger människor skydd.

Nyanländas drivkrafter till arbete och integration måste stärkas. I dag beviljar flera länder i EU, till exempel Tyskland, Storbritannien, Danmark och Nederländerna, flyktingar tidsbegränsat uppehållstillstånd vid första beslutstillfället. Moderaterna vill att det också ska gälla i Sverige för ökad harmonisering med övriga EU och föreslår att tillfälliga uppehållstillstånd på tre år för dem som kommer på egen hand utanför kvotflyktingssystemet blir ny huvudregel. Ett tillfälligt uppehållstillstånd blir permanent om man haft anställning med uppvisad inkomst i sex månader. Det är därför ett viktigt steg för att öka människors drivkrafter till att göra sig anställningsbara och ta sig in på arbetsmarknaden.

Det tillfälliga uppehållstillståndet bör också bli permanent efter tre år om man fullföljt de etableringsaktiviteter man har i sin etableringsplan och skyddsskäl kvarstår. Har etableringsinsatserna inte fullföljts förlängs det tillfälliga uppehållstillståndet om tre nya år om skyddsbehov kvarstår. Efter två perioder med treåriga tillstånd, sammanlagt sex år, övergår det tillfälliga uppehållstillståndet automatiskt till permanent om skyddsskäl kvarstår.

I dag kan man inte ansöka om familjeåterförening på ett tillfälligt uppehållstillstånd. För att värna familjers rätt att återförenas efter krig bör därför de som blivit beviljade tillfälliga uppehållstillstånd om tre år ha samma rätt som i dag att återförenas med sin

familj. De som ansluter till anknytningspersonen i efterhand bör även de ges tillfälliga tillstånd med samma möjligheter att omvandla det till ett permanent.

Skärpta krav på försörjning vid anhöriginvandring

Försörjningskravet infördes 2009 av alliansregeringen och Sverige var då det enda landet i EU som saknade liknande krav. Kravet i sig innebär att anknytningspersonen måste ha en ordnad bostad och försörjning. I dag finns flera undantag som gör att försörjningskravet omfattar under 1 procent av anhöriginvandringen.

Sverige ska stå upp för rätten till familjeåterföreningar för de familjer som splittrats på grund av krig och förföljelse. Men den största delen av anhöriginvandringen är så kallade nyetablerade relationer och anhöriga till de som arbetskraftsinvandrat till Sverige. För dessa grupper bör krävas att vissa grundläggande förutsättningar finns ordnade innan man tillåts ta sina nära och kära till Sverige. Det är positivt att anlända till en anknytningsperson med ordnade förhållanden. Moderaterna vill därför att undantaget för svenska medborgare och dem som bott i Sverige i mer än fyra år ska tas bort. Möjligheterna för de flyktingar som vill återförenas med sina redan existerande familjer påverkas inte. Barnets perspektiv ska värnas i de fall man på grund av krig och förföljelse blivit separerad från sin familj.

Kravets omfattning bör också utökas för vissa grupper. Det är rimligt att arbetskraftsinvandrare som önskar ta sin familj till Sverige inte bara omfattas av kravet utan även har grundläggande försörjningsförmåga för de efterkommande motsvarande nivån på försörjningsstöd. Detta bör även gälla de som har så kallade nyetablerade anknytningar, det vill säga personer som väljer att ta en ny partner till Sverige.

Ett kostnadseffektivt mottagande

Moderaterna vill se ett mer kostnadseffektivt och flexibelt mottagande. Därför bör Migrationsverket få ett utökat uppdrag att ordna och driva flyktingförläggningar i egen regi. Det skulle möjliggöra långsiktiga relationer mellan Migrationsverket och kommunerna och bättre förutsättningar för kommunerna att planera samhällsfunktioner som förskola, skola och vård. Det är samtidigt ett ansvarsfullt sätt att hantera skattepengar och begränsa privata aktörers kortsiktiga övertvinster. De lägenheter som Migrationsverket förfogar över, vilket i dagsläget handlar om boende för cirka 30 000 personer, skulle då kunna övergå till nyanlända.

Även om Migrationsverket ökar sitt bestånd av större anläggningar i egen regi kommer fortsatt upphandling från privata aktörer att behövas för att tillgodose de stora behov av tak över huvudet åt asylsökande som nu finns. I syfte att skapa en jämnare fördelning av asylsökande bör upphandlingar från privata aktörer i kommuner som redan tar ett stort ansvar för asylsökande undantas. Vidare bör Migrationsverket alltid ha ett perspektiv av långsiktighet i dessa upphandlingar med ökade planeringsmöjligheter för kommunerna samt sträva efter maximal kostnadseffektivitet.

För närvarande är takpriset i Migrationsverkets upphandlingar 200 kr för logi och 150 för kost per person och dygn, och avtalstiden generellt tre månader. Moderaterna vill låta snabbtreda huruvida takpriset i Migrationsverkets upphandlingar bör sänkas och/eller avtalstiden förlängas.

I dagsläget placeras ensamkommande barn i så kallade HVB-hem – hem för vård eller boende. Platserna är resurskrävande då kraven för denna typ av boende är mycket specifika gällande personal och övriga åtaganden. HVB-hemmen har också ursprungligen ett annat syfte. Alliansregeringen tillsatte en utredning om tvångsvård för barn och unga. Utredningen släppte under hösten 2014 ett delbetänkande som föreslår en mer individualiserad boendeform kallad stödboende. Boendet är mer fritt än vad boende i HVB-hem är och mer ansvar ges åt ungdomarna själva. Samtidigt som boendeformen bättre tillvaratar enskildas behov är den samtidigt långt mer resurseffektiv. Ensamkommande barn bör därför huvudsakligen ges bosättning i boende som föreslås i delbetänkandet och man bör endast i behovsprövade fall använda sig av HVB-hem för ensamkommande barn.

Rätt insatser i god tid

För att förbättra integrationen för ensamkommande barn är det viktigt att åldersbedömningen fungerar. Kommer man hit som 15-åring behövs andra individuella åtgärder jämfört med om man kommer till Sverige som 24-åring. Frågan om åldersbedömning behöver därför prövas för att fungera bättre, till exempel genom att se över hur åldersbedömning behandlas i andra europeiska länder. En förändrad process för åldersbedömning utmanar inte asylrätten eller möjligheten till uppehållstillstånd.

Just nu kommer många till Sverige och Migrationsverket har svårt att klara av de korta handläggningstider som tidigare var möjliga. När tiden i asylboende blir längre måste även insatserna under den tiden öka. Därför vill vi att språkundervisning och en

grundläggande kompetenskartläggning ska tillhandahållas på anläggningsboendena. På så sätt skapas förutsättningar för att korta tiden till etablering på arbetsmarknaden.

Moderaterna vill även att barn i asylboenden får intensivkurser i svenska tillsammans med förberedande utbildning under tiden ansökningar handläggs, maximalt upp till sex månader. Denna förberedelse för skolgången ska ske i Migrationsverkets lokaler och syftar till att underlätta integrationen för barnen in i skolan när nödvändiga språkkunskaper uppnåtts. Samtidigt föreslår Moderaterna att schablonersättningen till kommunerna för asylsökande barns skolgång höjs med 50 procent. Detta innebär en väsentlig förbättring av kommunernas förutsättningar att ordna ett bra mottagande för de asylsökande barnen.

Arbetskraftsinvandring

Vi behöver invandrad arbetskraft för att kompetensförsörja såväl offentlig verksamhet som svenska företag. Förutsättningarna för arbetskraftsinvandring bör förbättras och vidareutvecklas. Migrationsverket har gjort framsteg i att digitalisera ansökningsprocessen, men givet Sveriges rekryteringsbehov måste fortsatta förbättringar göras. Därför bör fler yrkeskategorier omfattas av elektroniska ansökningar för arbetstillstånd så att arbetskraft som behövs inte ska få vänta i onödan. Migrationsverket bör även arbeta med att korta handläggningstiderna för arbetstillstånd, särskilt för egenföretagare där väntetiden i dag är lång.

Arbetskraftsinvandring är också ett sätt för att skapa fler lagliga vägar in i EU. Om fler länder ökade möjligheterna för arbetskraftsinvandring från tredje land skulle fler människor som söker sig från utsatthet och fattigdom, men som kanske inte alltid har asylskäl, ges förutsättningar att kunna arbeta i ett annat land och bidra till egen försörjning och till en växande ekonomi.

Alla arbetstagare ska ha rimliga arbetsvillkor oavsett ursprung, och kringgående av lagar och regler måste motverkas med kraft. Alliansen införde därför, tillsammans med Miljöpartiet, åtgärder för att upptäcka och stoppa missbruk av arbetskraftsinvandringsreglerna. Det handlar om efterkontroller, straffsanktionerad uppgiftsskyldighet för arbetsgivare avseende anställningsvillkor samt kompletterande återkallelsebestämmelser. Dessutom har utländska arbetstagare fått ett utökat skydd genom en förlängd omställningsperiod och bättre information om sina rättigheter. Ytterligare åtgärder, som riskerar att försvåra arbetskraftsinvandring, bör inte vidtas förrän dessa förändringar utvärderats.

Kommunerna har en nyckelroll

En grundförutsättning för en snabbare integration är att personer som beviljats uppehållstillstånd snabbt kan flytta ut i en kommun så att de så tidigt som möjligt kan få ta del av etableringsinsatser. Drygt 9 000 personer befinner sig i dag i Migrationsverkets anläggningsboenden med uppehållstillstånd och inväntar en kommunplacering. Detta utgör även en problematisk flaskhals då Migrationsverkets behov av boende för nya asylsökande är betydande.

Många kommuner tar ett stort ansvar, men fler måste göra mer. I de avtal som skrivs mellan Migrationsverket och kommunerna gällande mottagande av nyanlända finns alltför stor flexibilitet för kommunerna att inte leva upp till sina löften. Man kan i dessa avtal ange ett antal platser som kommunen kan erbjuda, men i ett senare skede minska antalet drastiskt. Vi vill därför att kommunerna ska vara bundna av de avtal om mottagande som kommunen valt att ingå.

Regeringen avskaffar den prestationsbaserade ersättning som de kommuner som tagit emot flest nyanlända får sedan 2013. Moderaterna vill återinföra de prestationsbaserade medlen för att underlätta för de kommuner som tar emot mest.

Det är relativt vanligt att människor under tiden med etableringsplan flyttar mellan flera kommuner. Detta gör det svårt för Arbetsförmedlingen att få kvalitet i utbudet av insatser och ännu svårare för individen att få konsekvens i sina insatser. Full etableringsersättning bör därför villkoras mot att man under tiden med etableringsplan blir kvar i den kommun man anvisats eller själv valt. Detta ger bättre förutsättningar för individen att få rätt och effektiva insatser samtidigt som det förenklar planeringen för de olika aktörerna samt förbättrar möjligheten till goda resultat för individen.

Samtidigt behöver arbetet fortsätta för att fler kommuner ska ta sitt ansvar när många människor flyr till Sverige från krig. Vi måste därför få till stånd en samarbetslinje mellan kommun, region och stat. Kommunerna har främsta ansvaret för bostäder, skolgång och annan omsorg medan regioner ansvarar för sjukvård och arbetsmarknad.

Under hösten 2014 tillkännagav riksdagen för regeringen att en offentlig utredning bör tillsättas som ska lämna förslag om ett hållbart och flexibelt system för mottagande av såväl asylsökande som nyanlända. Utredningen ska också ge svar på hur man främjar en snabb etablering på arbetsmarknaden. Detta är en högst angelägen fråga och vi utgår

från att regeringen tillgodoser tillkännagivandet och snarast tillsätter den av riksdagen efterfrågande utredningen.

Arbetsförmedlingens roll måste renodlas

Etableringsreformen som infördes 2010 innebar att som första myndighet skulle nyanlända nu få möta Arbetsförmedlingen i stället för den tidigare konstruktionen där man först möttes av socialtjänsten. Under de första två åren i landet får nu nyanlända en etableringsplan med aktiviteter som ska underlätta en arbetsmarknadsetablering och en ersättning som utgår från genomförandet av planen.

Tanken med etableringsreformen var god, men reformen har inte fungerat som avsett. De insatser som erbjuds inom ramen för etableringen är ofta av bristfällig kvalitet och inte tillräckligt individanpassade. Ett omfattande reformarbete behövs för att förbättra de insatser som nyanlända får.

Vi anser också att den tid som nyanlända får i Arbetsförmedlingens regi, och som syftar till att förbereda dem för ett arbetsliv i Sverige, är alltför kort. Etableringsuppdraget bör därför utökas från dagens två år till tre år. Detta underlättar också för kommuner och kan medföra att fler kommuner tar emot, vilket kan bidra till att kommunplaceringar för nyanlända går snabbare.

Ansvar för bosättning bör vidare överföras till länsstyrelserna så att Arbetsförmedlingen kan fokusera på sitt kärnuppdrag: att förmedla jobb. Länsstyrelserna skulle även genom detta utökade ansvar få incitament att se till att överklagandeprocesser blir så effektiva och tidsbesparande som möjligt.

Hur möter vi bostadsbristen?

Det största problemet gällande kommunplacering av nyanlända är den generella bostadsbristen i Sverige. Bristen på bostäder har medfört att människor sitter fast i Migrationsverkets anläggningsboenden utan möjlighet att påbörja sin etableringsprocess och därmed vägen till egen försörjning. Därför är en bostad en av de viktigaste förutsättningarna för de människor som kommer till Sverige.

Sverige behöver reformer för att öka takten i bostadsbyggandet, och för en mer rörlig bostadsmarknad. Genom att underlätta för människor att få sin första bostad blir det också enklare för fler att få sitt första jobb. Moderaterna lägger ett antal förslag för att effektivisera planprocessen och frigöra mer byggklar mark. Bland annat vill vi korta

överklagandeprocessen, förenkla byggreglerna för små lägenheter och se mer flexibla bullerregler för mindre bostäder och statliga bostäder som anläggningsboenden för asylsökanden.

Samhällsinformation

Den första tiden i Sverige utgör ett mycket viktigt fönster för hur förståelsen och förtroendet för det nya landet skapas. Samhällsinformationen ska vara det första som nyanlända kommer i kontakt med när det gäller vad de kan förvänta sig av Sverige – och vad Sverige kan förvänta sig av dem. Därför är det viktigt att den håller god kvalitet och att den når alla. Men den samhällsinformation som ges inom ramen för etableringsplanen är ibland bristfällig och har låg närvaro av nyanlända. Den ges ibland också mycket sent under etableringstiden. Detta är inte acceptabelt.

Samhällsinformationen är obligatorisk och därför ska närvaro krävas från samtliga nyanlända. Här har Arbetsförmedlingen ett ansvar att använda de sanktionsmöjligheter som finns.

I syfte att tillgodose en kvalitativ och innehållsrik samhällsinformation, som också är kostnadseffektiv, bör samhällsinformationen på sikt digitaliseras i form av interaktiv webbundervisning. På så sätt kan man kontrollera innehållet i informationen och garantera att den kan ges i hela Sverige. Det ger också möjligheter att tillhandahålla samhällsorientering redan i väntan på besked om uppehållstillstånd.

Språket – en nyckel till arbete och gemenskap

Skillnaderna mellan kvalitet och tillgänglighet i svenska för invandrare, sfi, är alltför stora beroende på var i Sverige man hamnar. Möjligheterna till yrkesinriktad sfi ges i dag i ett fåtal kommuner trots att det visat på mycket goda resultat.

Moderaterna vill att sfi-undervisning ska kunna ges på distans och webbaserat. Det skulle möjliggöra att fler kan delta i specialiserad svenskundervisning även från orter där sådan undervisning inte tillhandahålls. Det möjliggör även en större flexibilitet för deltagarna att schemalägga sina studier för att exempelvis kombinera med arbete.

Vi vill också att Migrationsverket ökar jobbfokus i placeringen av asylsökande för att tillgodose särskilda yrkesgruppers behov i svenskundervisningen. De som har en yrkeserfarenhet kan således lära sig yrkessvenska med människor inom samma kompetensområde.

Fortfarande finns få utvärderingar av utbildning inom ramen för sfi. Det finns bristfälliga eller inga slutsatser om vad som fungerar och vad som inte fungerar. Och fortsatt är kvaliteten på undervisningen på många platser bristfällig. Då ingen ansvarar för tillsyn eller utvärderar undervisningen föreslår vi att Skolinspektionen ska utöva tillsyn samt kunna ta över svenskundervisning inom ramen för sfi som inte håller måttet.

Snabbare validering av yrkeskunskaper

Enligt Arbetsförmedlingens senaste återrapport hade närmare 50 procent förgymnasial utbildning eller kortare inom etableringsuppdraget i juni 2015. Omkring 20 procent hade gymnasial och 30 procent eftergymnasial utbildning. För dessa grupper behövs olika insatser för att underlätta arbetsmarknadsinträdet.

Samtidigt har många av dem som kommer till Sverige i dag en högre utbildning inom ett bristyrke. Den kompetens de för med sig är viktig för att fortsätta bygga Sverige starkt. Diskussionen om behovet av en snabbare validering har förts under flera år. Trots de satsningar som gjorts har resultaten inte varit tillräckliga. Valideringen tar fortsatt för lång tid.

Moderaterna vill att Socialstyrelsens uppdrag att validera utländska betyg och kompetenser av utländsk utbildning inom hälso- och sjukvårdsyrken övergår till Universitets- och högskolerådet. De har visat sig vara mer effektiva gällande kartläggning av insatser för att snabbt komma ut på arbetsmarknaden. Då validering av vårdsyrken är mycket viktigt eftersom rekryteringsbehoven är stora behövs förändring för att snabbare se till att människor kommer i arbete. Samtidigt är det viktigt att detta sker med bibehållna kvalitetskrav.

Vuxet lärande – en viktig del på vägen till jobb

Sverige har få arbeten där inga förkunskaper eller utbildning krävs och där lönenivån motsvarar att man utan dessa förkunskaper kan få arbetet. Därför är det viktigt att alla når en utbildningsnivå som gör att de kan komma i jobb. Dessvärre visar uppgifter från Arbetsförmedlingen att det är få personer med förgymnasial utbildning kortare än nio år som studerar under och efter etableringsuppdraget. Vid utgången av 2014 studerade 7 procent av ungdomarna på den kommunala vuxenutbildningen jämfört med 4 procent för övriga deltagare i etableringsuppdraget. Ungefär 6 procent av deltagarna går vidare till studier inom 90 dagar från avslutad etableringsplan.

Alla som kommer till Sverige ska göra allt de kan för att göra sig anställningsbara. Då vi har skolplikt till och med nionde klass är det därför rimligt att dessa krav även ställs på människor som kommer till Sverige senare i livet. Vi vill därför se över införandet av en utbildningsplikt för dem som inte har färdig grundskola. Att utbilda sig för att uppnå grundskolekompetens ska vara en del av att erhålla bidrag från offentliga medel, liksom andra insatser för att göra sig anställningsbar.

Både för den som saknar en fullständig utbildning och för den som vill byta yrke eller inriktning spelar den kommunala vuxenutbildningen en central roll. Därför vill vi införa en rätt att läsa in såväl grundläggande som särskild behörighet till högskolestudier på den kommunala vuxenutbildningen. Denna rättighet ska omfatta alla som är behöriga till sådan utbildning.

Ett utbyggt yrkesvux är ett annat effektivt sätt att nå de grupper som saknar gymnasieutbildning, vilket i dag många gånger är ett krav för att få ett arbete. Skolverkets utvärderingar visar exempelvis att cirka tre av fyra av dem som har gått yrkesvux har fått en anknytning till arbetsmarknaden ett år efter avslutade yrkesstudier. Utan denna typ av utbildning skulle dörren in till det första jobbet vara stängd för många. För att fler ska få chansen att lära sig ett yrke och få sitt första jobb vill Moderaterna bygga ut yrkesvux.

Arbetsmarknaden för utrikes födda

Moderaternas viktigaste uppgift är att bryta det nya utanförskapet som växer fram. Det nya utanförskapet kommer från att vägen till det första jobbet blir allt längre för utrikes födda och unga med svag utbildning som därför drabbas särskilt hårt. Det skapar otrygghet, gör att människor inte får stå på egna ben och det begränsar Sverige.

En majoritet av alla utrikes födda, eller närmare 800 000 personer i åldern 15–74 år, hade ett jobb att gå till 2014. Utrikes födda bidrar till såväl företags som välfärdsverksamheters kompetensförsörjning – utan dem skulle många verksamheter stanna. Men samtidigt som vi blir allt mer beroende av invandring förmår vi inte ta tillvara på all kompetens.

Skillnaden i hur stor andel som jobbar är fortfarande stor mellan de som fötts här och de som kommer hit från andra länder. Skillnaden är större mellan kvinnor än mellan män och dessutom är variationen stor beroende på vilken region invandringen skett ifrån.

Bland dem som var födda i Sverige hade drygt 80 procent i åldern 20–64 år ett jobb att gå till 2013, medan motsvarande andel för dem som var födda inom EU/EFTA var cirka 64 procent och utanför EU cirka 55 procent. Arbetslösheten är hög bland utrikes födda, men många befinner sig ännu längre bort från arbetsmarknaden. Statistiken för biståndsmottagande visar på en tydlig överrepresentation av utrikes födda. Av sammanlagt 270 000 vuxna biståndsmottagare var drygt 140 000 födda utomlands.

Det finns flera förklaringar till att invandrare möter svårigheter att få jobb. Skatter tillsammans med bidrags- och ersättningssystem skapar fortfarande höga margineffekter, särskilt för dem med lägst inkomster där många är utrikes födda. Sverige har också en sammanpressad lönestruktur med höga lägstalöner, vilket missgynnar inträdande grupper på arbetsmarknaden. Arbetsrättsliga regleringar gör också att en större del av den totala arbetslösheten bärs av unga och utrikes födda. En annan faktor som kan försvåra för utrikes födda är att kompetenskraven ökar på svensk arbetsmarknad, vilket försvårar för dem som inte har fullständig gymnasieutbildning och tillräckliga språkkunskaper.

För att förbättra utrikes föddas ställning på arbetsmarknaden behövs både en generell politik för fler jobb och sänkta trösklar, men också särskilda insatser som underlättar nyanländas inträde.

Öka drivkrafterna till jobb

Alliansen har genomfört flera viktiga reformer för att öka drivkrafterna till arbete. Bland annat genom jobbskatteavdraget som framför allt gynnat de med lägst inkomster. Till exempel Riksrevisionen och Finanspolitiska rådet har pekat på jobbskatteavdragets gynnsamma effekt för utrikes födda och deras deltagande i arbetskraften.

Samtidigt upplever många fortsatt att det lönar sig dåligt att arbeta. När trösklarna till jobb är höga riskerar många att låsas in i ett utanförskap och därmed gå miste om den trygghet och gemenskap som ett jobb innebär. Därför måste vi fortsätta att utveckla politiken för att uppmuntra fler att jobba mer. För att öka drivkrafterna för arbete och pressa tillbaka det nya utanförskapet så föreslår vi i vår budgetmotion för 2016 därför att ett förstajobbetavdrag ska införas som är anpassat för att ge störst skattelättnad för dem med små inkomster.

Förstajobbetavdraget leder både till att människor kan lämna utanförskap för arbete och att det blir mer lönsamt att arbeta mer, exempelvis genom att gå från deltid till heltid. Sammantaget beräknas förstajobbetavdraget leda till ökat arbete med motsvarande 10 000 heltidstjänster. Sju av tio av dessa beräknas komma från utanförskap, då sysselsättningen väntas öka med drygt 7 000 personer enligt beräkningar som bygger på underlag från SCB.

Jobbstimulanser inom försörjningsstöd och etableringsersättning

Under 2013 införde alliansregeringen en jobbstimulans för att göra det mer lönsamt att gå från bidrag till arbete. Stimulansen innebär att för den som har fått försörjningsstöd under sex månader i följd kan 25 procent av en sökandes nettoinkomst från arbete undantas från att räknas med vid beräkningen av rätten till ekonomiskt bistånd. Men fortfarande är trösklarna höga. Att gå från försörjningsstöd till ett deltidsjobb lönar sig till exempel ofta dåligt. Därför föreslår Moderaterna att jobbstimulansen som i dag finns i försörjningsstödet förstärks från 25 till 40 procent. För en ensamstående tvåbarnsförälder som får ett halvtidsjobb som vårdbiträde skulle jobbstimulansen kunna innebära ytterligare tusen kronor i ökad inkomst varje månad.

Samtidigt bör aktivitetskraven i socialtjänstlagen skärpas. Socialtjänstlagen bör tydligt slå fast att den som är arbetsför och oförhindrad är skyldig att vara aktivt arbetssökande, anmäld på den offentliga arbetsförmedlingen och även i övrigt stå till arbetsmarknadens förfogande. Ett naturligt krav är att de som får försörjningsstöd i normalfallet bör söka arbete även i andra delar av landet än där de själva bor.

Drivkrafterna för jobb bland nyanlända behöver stärkas även under etableringstiden. I likhet med försörjningsstödet skapas betydande marginaleffekter när en person går från etableringsersättning till arbete. När etableringsreformen genomfördes infördes därför också en jobbstimulans som innebär att den som har arbete som en aktivitet i sin etableringsplan får behålla etableringsersättningen utöver sin lön under sex månader. Den jobbstimulansen bör förstärkas.

Vi vill utöka den totala tiden man kan få etableringsersättning från två år till tre år. I samband med detta bör tiden då en person kan få etableringsersättning samtidigt som denne har ett jobb utökas från sex månader till ett år.

Bredda yrkesintroduktionsanställningarna

Kostnaderna för att anställa en person med bristande erfarenhet eller kort utbildning i kombination med ett starkt anställningsskydd leder till att inträdande grupper har en svagare ställning jämfört med den etablerade arbetskraften. Att sänka kostnaderna för och osäkerheten med att anställa minskar arbetsgivarens risktagande och gör att fler vågar öppna dörren. Bättre möjligheter behövs också för att pröva om en arbetssökande fungerar på arbetsplatsen och för de specifika uppgifter som ska utföras.

Moderaterna vill införa yrkesintroduktionsanställningar för nyanlända och långtidsarbetslösa. Efter samtal mellan alliansregeringen och arbetsmarknadens parter skapades yrkesintroduktionsanställningarna 2014 för att sänka trösklarna in på arbetsmarknaden för unga. Anställningarna bygger på branschspecifika avtal om anställning för unga som saknar relevant yrkeserfarenhet eller är arbetslösa. En del av arbetstiden används för utbildning och handledning och är då inte lönegrundande. Arbetsgivare som anställer inom ramen för yrkesintroduktionsavtal får också ekonomiskt stöd för detta. Samlad erfarenhet visar att en kombination av arbete, utbildning och handledning är ett bra sätt för unga att komma in på arbetsmarknaden. Vi vill att möjligheten att lära sig jobbet på jobbet ska öppnas för fler grupper – därför vill vi införa ett yrkesintroduktionsstöd även för nyanlända och långtidsarbetslösa.

En nyckel till en lyckad yrkesintroduktion är en kvalificerad handledning som ges av erfarna medarbetare. För att skapa utrymme för arbetsgivaren att avsätta tid för handledning och att handledaren har tillräcklig kompetens för uppgiften finns ett handledarstöd. Det stödet vill vi förstärka för att förbättra möjligheterna till god handledning.

Nya vägar in för nyanlända och långtidsarbetslösa

För att sänka trösklarna in på arbetsmarknaden för unga och nyanlända vill vi att en ny anställningsform införs i lagen om anställningsskydd – en förstajobbetanställning. Anställningen ska vara tidsbegränsad och innehålla vissa utbildningsinslag där arbetsgivaren och arbetstagaren kommer överens om vad utbildningsinnehållet ska bestå av. Arbetsförmedling och den kommunala vuxenutbildningen bör ges i uppdrag att ansvara för stödstrukturer av utbildningsinnehållet. Krav på kollektivavtal ska inte krävas för de arbetsgivare som väljer att anställa medarbetare genom förstajobbetanställning.

För den som varit arbetslös en längre tid är de stöd som finns i dag inte alltid tillräckliga. Osäkerheten på hur den som varit utan jobb långvarigt ska fungera på arbetsplatsen är stor. Här behöver nya vägar prövas. Moderaterna vill därför införa så kallade matchningsanställningar. Den arbetssökande får en anställning hos en matchningsaktör, till exempel ett bemannings- eller rekryteringsföretag, och får stöd genom en kombination av handledning och kompetensutveckling. Den arbetssökande har en trygg anställning hos matchningsaktören och arbetsgivaren får pröva personen i fråga utan att bära arbetsgivaransvaret, samtidigt som matchningsaktören aktivt verkar för att den arbetssökande får anställning hos en annan arbetsgivare.

Arbetsrätten med dess anställningsskydd skapar vissa tröskeleffekter för dem som har svag förankring på arbetsmarknaden, som unga och utrikes födda. Tidsbegränsade anställningar fungerar som en bro in i jobb och fasta anställningar för dessa grupper. Genom införandet av den allmänna visstidsanställningen har förutsättningarna förbättrats för inträdande grupper. Men med hänsyn till de svårigheter som fortfarande finns för unga och utrikes födda att etablera sig på arbetsmarknaden bör arbetsrätten fortsätta utvecklas. För att sänka trösklarna ytterligare vill vi förlänga tiden för provanställning från sex till tolv månader. Även parterna har ett stort ansvar för att arbetsrätten ska förbättra möjligheterna för inträdande grupper.

Ökat eget företagande och entreprenörskap

Företagande är en väg för många utrikes födda att komma in på arbetsmarknaden. Andelen företagare bland utrikes födda, och framförallt från utomeuropeiska länder, är högre än bland inrikes födda. Det finns många exempel på nyanlända med en stark entreprenörskänsla och vilja att bli självförsörjande. Denna vilja måste mötas av samhället. Som bekant räcker det inte alltid med en stark vilja och en god affärsidé. Att starta och driva företag är ett stort personligt åtagande och är ofta krävande i uppstartsfasen vad gäller att formulera en affärsplan och hitta finansiering eller att registrera företaget och ta nödvändiga myndighetskontakter. För att fler utrikes födda och nyanlända ska våga och kunna ta steget att starta och driva företag vill vi förstärka Almis rådgivning till företagare med utländsk bakgrund, den så kallade IFS-rådgivningen.

Civilsamhällets roll

Integration handlar också till stor del om att känna en delaktighet och en gemenskap med sitt nya samhälle. Här spelar civilsamhället en mycket stor roll. Det görs varje dag stora insatser för både asylsökande och nyanlända när det kommer till språkcaféer,

fritidsaktiviteter och sammankopplingar med det lokala samhällslivet. Här knyts dagligen kontakter mellan nya svenskar och det etablerade samhället som i många fall leder till bättre möjligheter att hitta arbete. Civilsamhällets insatser är ett viktigt komplement till de insatser som bedrivs av kommuner och myndigheter. Moderaterna förslår bland annat en satsning i budgetmotionen för 2016 på att bygga ut Idrottslyftet och ge det ett ännu tydligare uppdrag mot nyanlända barn och ungdomar.

Skolans betydelse för nästa generation

Skolverket presenterar varje år statistik gällande slutbetyg i grundskolan. Våren 2015 avslutade knappt 97 700 elever årskurs 9. Av dessa var det drygt 14 procent som saknade behörighet att söka till gymnasieskolans nationella program. Statistiken visar generella skillnader i betygsresultat mellan olika elevgrupper. De nyinvandrade elevernas betygsresultat skiljer sig påtagligt från övriga elever. Andelen elever som uppnår behörighet till gymnasieskolan låg 36 procentenheter lägre i denna grupp jämfört med rikssnittet.

Goda skolresultat är ett skydd för barn i socialt utsatta miljöer och en starkt bidragande faktor till att klara sig väl i framtiden, trots en tuff start i livet. Det offentliga ska inte överta föräldrarnas uppgift men när så sker måste uppgiften skötas bättre än vad som är fallet i dag. Barn i familjer med regelbunden socialtjänstkontakt bör särskilt uppmärksammas för sina skolresultat, oavsett föräldrarnas problem. Ingen annan fråga betyder mer för deras långsiktiga möjligheter att lyckas.

Det är viktigt att särskilt skickliga lärare rekryteras till skolor i utanförskapsområden. Därför är det naturligt att andelen karriärtjänster är högre på skolor i utanförskapsområden. Moderaterna vill utöka satsningen på karriärtjänster i utanförskapsområden.

Ska vi nå högre kunskapsresultat i den svenska skolan behövs det mer ansträngning från elevernas sida, samtidigt ska alla elever också få stöd och stimulans från skolan när de behöver det. För att ge bättre förutsättningar för fler elever att klara kunskapsmålen är möjlighet till sommarskola betydelsefull. Alla elever bör ha samma möjligheter att delta i sommarskola, oavsett i vilken kommun man bor. Det bör därför finnas en tydlig skyldighet för Sveriges kommuner att erbjuda sommarskola från årskurs 6 för de elever som löper risk att inte bli behöriga till gymnasiet.

Anna Kinberg Batra (M)

Jessica Polfjärd (M)

Ewa Thalén Finné (M)

Tobias Billström (M)

Lotta Finstorp (M)

Ulf Kristersson (M)

Elisabeth Svantesson (M)

Hans Wallmark (M)

Anti Avsan (M)

Karin Enström (M)

Camilla Waltersson Grönvall (M)

Cecilia Magnusson (M)

Andreas Norlén (M)